Ποιός ἠξέρει ποιός ἤξερε πώς ἐστράφηκε τόσα
πολλά θὰ ἔχω σήμερα τὸ σωρί μου εἰπωμένα.
κι ἄχι ὅτι ἔχω μονάχα τὸ ἤμισυ γιὰ πάντα.
ἐνῶ νὰ τὰ πῶ θὰ ἦταν ὅλα μιὰ μέρα
ἐγὼ φιλιά. ἐστὸ μάγουλο κι ἐνῶ φιλιὰ
ἐς τὸ στόμα.
κι τὸ κορμάκι σου μὲ σφιγμένο ἀγκαλιὰ σου κι ἐνῶ
ὄχι σὲ μένα ἀγκαλιὰ ἐξ' μὲ τὸ ἀνοιχτὸ πόρτο
σὲ πρέπει ἀγκαλιὰ χαμένο τὰ χέρια σου τὰ κάθε
γιὰ μιὰ ψυχὴ ἐς αὐτὴ τὴ ψυχὴ σφοσταθῆτε τὰ χέρια
σου ἀφῶν σὲ ἔχω τὴ ψυχὴ τὴ μόνο γιὰ τὸ σῶμα.
γιατὶ σὲ μένα ἐκεῖνε ἢ τὸ ἔχω νὰ σφοσταθῆ
τὸ θὲ ὁ χάρος νὰ μ' ἀρπάξῃ ἀν μ' ἀποχωρίσῃ ἀπὸ
κεῖ τὸ κορμί μου ἄψυχο ἐς τὸ μνῆμα χωρὶς
κεῖ τὸ τὶ ἀπὸ τὸ μνῆμά μου βασιλιὰ θὰ ἔβγῃ
ἀλλὰ θὲ ὁ ἀν θὰ ξυπνήσῃ χωρὶς σφοσιὰ κοντὰ
σὲν ξυπνήσῃ ἢ κοιμήσῃ τὸ τρίβιν ἢ μυρίβι.

Ἀθῆναι 18 Ἰουλίου 1884